

**МЕХАНІЗМ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ
ТРАНСПОРТНИХ СИСТЕМ**

*Т.Е. Городецька, к.е.н., доцент, А.С. Горбунова
Державний біотехнологічний університет*

Інновації відіграють значну роль у сучасному суспільстві, оскільки сприяють технологічному розвитку та підвищенню продуктивності в різних галузях економіки, в тому числі й в сфері транспорту. Транспортні системи, в свою чергу, виступають фактором сталого розвитку країни, забезпечуючи переміщення людей та товарів. Держава грає ключову роль в регулюванні інноваційного розвитку транспортних систем шляхом забезпечення їх безпеки, ефективності та стійкості.

Державне регулювання є складовою системи управління, на яку впливають внутрішні та зовнішні чинники, від яких залежить результативність державного регулювання. Процес державного регулювання формує механізм, до складу якого входять цілі, методи впливу, інструменти, що використовуються для здійснення регулювання, ресурси управління, що дозволяють побудувати організаційний та соціальний потенціал, спрямований на досягнення основної мети – покращення транспортної сфери. Регулювання здійснюється державною владою в особі певних інститутів [1].

Державне регулювання інноваційного розвитку транспортних систем має на меті досягнення кількох важливих цілей. Перш за все, воно спрямоване на підвищення безпеки та зручності перевезень, зменшення впливу транспорту на навколишнє середовище, підвищення продуктивності та зниження витрат. Другим важливим напрямом є підвищення конкурентоспроможності країни на міжнародному ринку та створення сприятливих умов для розвитку бізнесу за допомогою впровадження інновацій в транспортних системах.

В галузі транспорту функцію реалізації інноваційної політики виконує Міністерство інфраструктури, яке здійснює підготовку пропозицій щодо реалізації інноваційної політики у транспортно-дорожньому комплексі, створює організаційно-економічні механізми підтримки її реалізації, доручає державним інноваційним фінансово-кредитним установам здійснення конкурсного відбору першочергових інноваційних проектів з пріоритетних галузевих напрямів інноваційної діяльності для здійснення фінансової підтримки цих проектів коштами, закладених Державним бюджетом України на відповідний рік. Тому організаційна структура Міністерства інфраструктури має сприяти ефективній реалізації інноваційної політики у цій галузі та скоординовано працювати зі спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері інноваційної діяльності – Міністерством освіти і науки України, а саме – Департаментом інноваційної діяльності та трансферу технологій [2].

Отже, механізм державного регулювання інноваційного розвитку транспортних систем включає в себе кілька основних елементів: розробка та впровадження стратегій та програм розвитку транспортної галузі, які спрямовані на стимулювання інновацій та модернізацію; фінансова підтримка інноваційних проектів; встановлення регулятивних стандартів і вимог для транспортних систем; підтримка досліджень та освіти в сфері транспорту. Залежно від конкретних умов і потреб країни механізм державного регулювання інноваційного розвитку транспортних систем може включати інші інструменти та заходи, головне, щоб державні політика була комплексною та спрямованою на сталий розвиток.

Література:

1. Пантась О. В., Писаренко В. П. Державне регулювання у сфері транспорту. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 17. С. 106-113.
2. Головченко О. М. Удосконалення організаційно-економічного механізму регулювання інноваційної діяльності транспортних підприємств. *Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління*. 2023. Т. 21, №3(52). С. 346-364.